

saamange Bestillingsmænd, at der ingen Ende er derpaa, og at vi derfor bør se, at dette kan undgaa.

Hvis Vædringsforslaget under Nr. 30 maatte finde Bifald, vil deraf følge, at det høie Thing ogsaa maa vedtage Vædringsforslaget under Nr. 32, som kun indeholder Redaktionsændringer, der ere nødvendige, naar hint Forslag vedtages.

Jeg har nu fer Diebliffet kun tilbage at omtale Vædringsforslagene til § 15. Det første Vædringsforslag, der er stillet til samme, vil utvivlsomt finde Tilslutning. Saa lidet tiltalende det nemlig end kan være i mange Løve — for ikke at sige, i næsten alle: — at skulle tilføie: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“, saa er det dog aldeles nødvendigt her, idet den her foreslaaede Lov slet ikke passer for Færøerne, som desuden har faaet sine Markfredsbestemmelser ordnede ved en Lov af 23de Februar 1866, angaaende Haugevæsenet paa Færøerne. Udvalget foreslaar derfor under Nr. 33 at indskyde Ordene: „som ikke gjælder for Færøerne“. — Jeg har allerede igaar antydet, at vi sandsynligvis til 3die Behandling ville komme til at foreslaa de Bestemmelser ophævede, der findes i Danske Lovs 6—20—4 og 5. — Vædringsforslaget under Nr. 34 til § 15 er ikke af stor Betydning og vil neppe finde nogen Anvendelse. Jeg maa imidlertid anse det for rigtigst og derhos for ubetænkeligt at give en udtrykkelig Stadsfæstelse paa den Kjøbstadkommunerne tilkommende, i Danske Lovs 3—13—31 begrundede Ret til at fastsætte Vedtægter angaaende de heromhandlede Forhold, og det saa meget mere, som denne Ret for Tiden er benyttet, og som der eksisterer Vedtægter, om hvis Forhold til den nye Lov og om, hvis Gyldighed efter dens Emanation der ellers maatte paa et eller andet Punkt kunde reises Tvivl. Den omhandlede Vedtægteret er i Tidernes Løb gjentagende bleven anerkjendt navnlig i Forordningen af 1794 overfor Landkommunerne, ligesom der overfor Kjøbstadkommunerne haves forskjellige Udtælfser, fra Administrationens Side. Jeg skal saaledes henvise til et Rancellixromemoria af 28de November 1795, der kom frem i Anledning af et Forslag

fra Nysted Kjøbstad, og som, idet det iøvrigt henviser til Forordningen af 1794, udtaler, at der dog Intet kan være imod de særlige Vedtægter, som Kjøbstædernes Indvaanere i Henseende til Segn og Fred mellem sig indbyrdes, uden at anden udenbys Mand derved fornærmes, maatte blive enige om. Jeg kan henvise til en Rancellixrivelse af 16de Juni 1846 til Ribe Kjøbstad, hvorefter Spørgsmaalet om Indretningen af en Feld paa Engen „Ribeholm“ i Henhold til Danske Lovs 3—13—31 skulde kunne afgjøres overensstemmende med den af Flertallet af Lødsseierne tagne Beslutning. Det er i den ene af disse Tilfældegivelser fremhævet, at, hvad Kjøbstædernes vedtage, ikke maa være til anden udenbys Mand's Fornærmelse. Det ligger jo ogsaa i Forholdets Natur, at der ved deslige forskjellige Vedtægter kun kan betinges Noget, der gjælder for Interessenterne indbyrdes, og ikke Noget, som gjælder for udenbys Boende, altsaa overfor Trediemænd. For ikke at møde nogen Grindring imod vort Forslag herom have vi givet det en saadan Begrændsning, at vi haabe, at det vil være modtageligt saavel for den ærede Minister som for Thinget.

Endelig har Udvalget til Lovforslaget i det Hele under Nr. 35 stillet et Vædringsforslag om en anden Ordning af dets Paragrafer, som jeg tror vil indvirke heldigt paa dets Bgning, dersom det vedtages. Følgen af dette Forslags Vedtagelse vil blive den, at Paragraferne komme i den efterstaaende Orden. Først begynder man med § 1, der indeholder Reglen om Skadeserstatningspligten. Derefter følge saa § 10, der angiver, hvorledes man skal forholde sig for at faae Skadeserstatning. Derpaa følger de nuværende §§ 2, 3, 5 og 6, som saaledes ville blive §§ 3, 4, 5 og 6, hvilke indeholde Reglerne for Optagelsesretten, hvortil § 4, som omhandler de Tilfælde, hvor Optagelse ikke finder Sted, skal derimod først følge, efterat Optagelsesretten er behandlet i de nævnte 4 Paragrafer, og saaledes blive § 7. Dernæst vil da følge den nuværende § 7, som vil blive § 8, givende Reglerne for Ufred af Menneffer, og derpaa §§ 8 og 9, der ville blive §§ 9 og 10, hvornæst endelig alle de øvrige Paragrafer ville komme